

14. maj 2008

Besvarelse af spørgsmål 31 (L 120) stillet af Folketingets Erhvervsudvalg den 30. april 2008.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 31:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. april 2008 fra Foreningen for Registrerede Revisorer, jf. L 120 – bilag 8.”

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Undersøgelser

Den beføjelse, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen tillægges til at iværksætte en undersøgelse, er udelukkende rettet mod at konstatere, korrigere eller forhindre overtrædelser af revisorlovgivningen. Undersøgelser kan iværksættes, såfremt der foreligger en indikation af, at revisorlovgivningen er eller vil blive overtrådt. Reglerne er en konsekvens af det nye 8. nye direktiv, som tilsigter at højne kvaliteten af revisors arbejde.

FRR anfører i sin henvendelse, at retssikkerhedslovens regler ikke kan bruges, når der er risiko for straf. FRR henviser i den forbindelse til resposum udarbejdet af professor Lars Bo Langsted, som anfører, at Revisornævnets beføjelse til at frakende godkendelse samt til at pålægge høje bøder er at betragte som straf.

For besvarelse heraf henvises til spørgsmål 10-11 samt spørgsmål 24.

Differentieret efteruddannelse

FRR anfører i sin henvendelse, at det ikke er korrekt, at generelt praktiserende revisorer har et mindre behov for efteruddannelse end specialisterne, og foreningen foreslår, at Danmark lægger sig op ad den internationale standard på området fra IFAC.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det bl.a., at 8. direktiv stiller krav om, at alle godkendte revisorer deltager i et passende vedvarende uddannelsesprogram, så de kan bevare deres teoretiske viden, faglige kvalifikationer og værdier på et tilstrækkeligt højt niveau. Direktivet tager således ikke stilling til det omfang, efteruddannelsen skal have.

Lovforslagets mulighed for at efteruddannelsen kan differentieres, er således - som det også fremgår af bemærkningerne - udtryk for, at der stilles meget forskellige krav til revisionen af årsrapporten for et stort børsnoteret selskab, der aflægger årsrapport efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS), og til revisionen af den lille lokale håndværker,

der skal følge minimumskravene i årsregnskabsloven.

Den efteruddannelse, som Revisorkommissionen inddrages i udarbejdelsen af, skal sikre, at revisor bevarer sin teoretiske viden og sine faglige kvalifikationer og værdier på et tilstrækkeligt højt niveau uanset hvilke opgaver, revisor beskæftiger sig med.

En differentiering af efteruddannelsesniveaet giver derved den enkelte revisor valgmuligheden for at fokusere sin efteruddannelse mod netop de opgaver, revisor beskæftiger sig med.

Finansiering

Etableringen af et offentligt tilsyn er et krav, der følger af det nye 8. direktiv. Tilsynet skal kunne foretage undersøgelser hos revisorerne og revisionsvirksomhederne med henblik på at forebygge og rette utilstrækkelige revisioner.

Undersøgelserne skal styrke kvaliteten af den lovpligtige revision. Derved medvirker undersøgelserne til at sikre tilliden til selskabers års- og koncernregnskaber.

For så vidt angår foreningens bemærkninger om skattestoppet, er det regeringens opfattelse, at der ikke er tale om en skat, der er omfattet af regeringens skattestop, men derimod om brugerbetaling.

Brugerfinansiering kendes i revisorloven allerede fra finansieringen af Disciplinærnævnet og Revisortilsynet, og det svarer i øvrigt til finansieringen af Finanstilsynet, der ligeledes er brugerfinansieret af de virksomheder, der er underlagt tilsynet.

Da det samtidig er revisorerne, der får fuldt udbytte af de nye regler om et offentligt tilsyn, er det naturligt, at det er revisorerne, der betaler de omkostninger, der er forbundet med driften heraf.

Jeg skal understrege, at betalingerne ikke kan overstige udgifterne til driften af tilsynet.

Afsluttende bemærkninger

Foreningen peger afslutningsvis på, at der med lovforslaget overlades en betydelig kompetence til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Som også nævnt i min besvarelse af spørgsmål 24, kan jeg oplyse, at ca. halvdelen af bemyndigelserne er videreførelser fra den gældende revisorlov. Hertil kommer, at de fleste af de nye bemyndigelser vedrører områder, hvor EU-kommissionen er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler i samarbejde med medlemslandene efter den såkaldte komitologi-procedure.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål 24.